

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10C/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207094
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614207094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci navrhovateľa X. X., G..M..B., Y. Č. S. XXXX/XXa, C. X, V.: XXX XX XXX, Č. M., právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi I. S., T.. XX.XX.XXXX, H. X. T. R. XX, o zaplatenie 971,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh dňa 17.4.2014 na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 971,01 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 971,01 Eur od 30.4.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 971,01 Eur od 29.6.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 3,24 Eur a náhradu všetkých trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že v časti údaje o pohľadávke uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 22.6.2009 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 30.4.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu, preto žiadal, aby ho súd v zmysle čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č.861/2007 k tejto povinnosti zaviazal rozsudkom. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je i platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd podľa bydliska odporcu, v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a) Nariadenia, príslušnosť okresného súdu podľa oznámenia Slovenskej republiky Komisií.

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil originál zmenky vystavenej odporcom s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: 7431433

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v G. T. D.

Dátum vystavenia: 22.6.2009

Zmenková suma: 971,01 Eur

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: C. G..M..B., V.: XX XXX XXX, C. XX, XXX XX H. sumu deväťstosedemdesiatjeden EUR a 1 cent, zmenkový úrok 0,25 % denne od 30.4.2011

Splatné: C. G..M..B., C. XX, XXX XX H.

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Súd riadiac sa právnym názorom súdu vyššieho stupňa, ktorý v podobných veciach prednostne posúdil nárok navrhovateľa podľa spotrebiteľského práva, aby mohla byť spotrebiteľovi poskytnutá ochrana.

Zo spisu tunajšieho súdu 15Er/847/2012 a jeho uznesenia zo dňa 19.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.10.2013 súd zistil, že spoločnosť C. G..M..B.. ako oprávnený podala návrh na vykonanie exekúcie proti odporcovi ako povinnému na vymoženie istiny 971,01 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom v tomto prípade bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR XXXXX/XX zo dňa 16.8.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.8.2011 a vykonateľnosť 2.9.2011. Odporca bol zaviazaný zaplatiť pôvodnému veriteľovi C. G..M..B.. istinu 971,01 Eur, zmenkový úrok 0,25 % denne z tejto sumy od 30.4.2011 do zaplatenia, zákonný úrok 6 % ročne zo sumy 971,01 Eur od 29.6.2011 do zaplatenia. Exekučnému súdu bola predložená aj Zmluva o úvere č. 7431433 zo dňa 22.6.2009, uzavretá medzi C. G..M..B.. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 450,- Eur podľa zmluvy na výkon povolania. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému úver v jedenástich mesačných splátkach po 74,- Eur a poplatok za úver vo výške 364,- Eur. Súd uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, po podaní odvolania oprávneným, Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania a následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 29.1.2014, exekučné konanie zastavil.

Exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že jednoznačne úver poskytnutý oprávneným povinnému je úverom spotrebiteľským. Okrem iného uviedol, že dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neplatná a v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Tým, že povinný podpísal blankozmenku, nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvňovať alebo namietat sumu v nej uvedenú. Poukázal na to, že článok 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bol dohodnutý jednoznačne v prospech veriteľa a dlžník ho už nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Takéto zabezpečenie úveru bolo výrazne v neprospech slabšej strany zmluvy - spotrebiteľa a preto ide o neprijateľnú podmienku.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- Eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa článku 4 ods. 4. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávky nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť, alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II.

Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Podľa bodu 13 Nariadenia Pojmy „zjavne neopodstatnené“ v kontexte zamietnutia pohľadávky a „nepriпустné“ v kontexte zamietnutia návrhu by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 4 písm. k/ tohto ustanovenia za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu podpísania Zmluvy o úvere č. 7431433 zo dňa 22.6.2009 v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciú zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Podľa ods. 7 veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Súd po dôslednom oboznámení sa so žalobným návrhom navrhovateľa, predloženými dôkazmi a písomnými informáciami zo strany navrhovateľa, ako aj so skutočnosťami, ktoré sú súdu známe z jeho činnosti, dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť a nie je namieste ani postup, ktorý upravuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu od článku 5 a nasl. tohto Nariadenia. Súd poukazuje na ustanovenie § 121 O.s.p., že sa oboznámil so skutočnosťami súdu známymi z jeho činnosti - exekučné konanie 15Er/847/2012 tunajšieho súdu a teda išlo o skutočnosti, ktoré netreba dokazovať v pravom slova zmysle a napokon tieto skutočnosti navrhovateľovi museli byť známe. Svedčí o tom aj jeho odvolanie proti rozsudku Okresnému súdu v Humennom, čo konštatuje Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/156/2013, keď navrhovateľ tvrdil, že si uplatňuje práva zo zmenky a napriek výzve nepredložil zmluvu, na základe ktorej zmenka vznikla.

Súd považuje za potrebné uviesť, že mu je známa okolnosť, že Krajský súd v Prešove opätovne uznesením sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10.5.2014 predložil podľa čísla 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a článku 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku týkajúcu sa obdobného konania (vzhľadom k tomu, že ide o hromadné žaloby v rámci Slovenskej republiky). Táto otázka znie, či sa má článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.2003 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá

vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky.

Súd ďalej poukazuje na vyššie uvedený článok 4 ods. 4 Nariadenia, z ktorého jednoznačne vyplýva, že v prípade, ak súd alebo tribunál, ktorý vo veci koná zistí, že pohľadávka sa zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, návrh zamietne. Znamená to, že už nepostupuje podľa nasledujúcich článkov tohto Nariadenia, ktoré upravujú priebeh konania t.j. nezasiela odporcovi príslušné tlačivo C a ani navrhovateľovi nezasiela príslušné tlačivo B, pretože už z písomných informácií navrhovateľa priložených k návrhu, ale aj z činnosti súdu je zjavné, že pohľadávka je neopodstatnená a návrh nie je ani prípustný. Práve v záujme urýchlenia, zjednodušenia a zhospodárnenia konania upravuje Nariadenie takýto postup súdu pred článkom 5, t.j. pred priebehom konania. Súd preto s poukazom na ustanovenie § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, v zákonnej lehote pred jeho vyhlásením, čo samozrejme bolo uverejnené aj na internetovej stránke.

V zmysle Nariadenia skúmal súd zjavnú neopodstatnenosť pohľadávky a neprípustnosť návrhu v súlade s vnútroštátnym právom, t.j. so zákonnými ustanoveniami Slovenskej republiky, ktoré sú vyššie uvedené v tomto rozsudku.

Navrhovateľ tak ako uplatnil právo zo zmenky na tunajšom súde ho už uplatnil aj na rozhodcovskom súde, ktorý mu zo strany žalovaného v celom rozsahu plnenie priznal. Tento rozhodcovský rozsudok sa stal exekučným titulom a navrhovateľ ako oprávnený vymáhal od žalovaného priznanú sumu a jej príslušenstvo v exekučnom konaní, avšak neúspešne, pretože exekučný súd žiadosť na vydanie poverenia zamietol a následne zastavil exekučné konanie. Exekučné konanie je tak právoplatne skončené.

Súd nemal dôvod odchyliť sa od právneho názoru exekučného súdu, ktorý jednoznačne konštatoval rozpor konania oprávneného v exekučnom konaní t.j. predchodcu navrhovateľa s platnými právnymi predpismi. Úverová zmluva bola zabezpečená zmenkou na sumu, ktorá je v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver vo výške 450,- Eur, ktorý mal odporca splácať v jedenástich splátkach po 74,- Eur, zaplatil by teda 814,- Eur, bol dohodnutý poplatok za úver vo výške 364,- Eur. Pokiaľ zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, bola však vypísaná na sumu 971,01 Eur. V tomto prípade ide o priamy rozpor s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za podmienku, ktorá je v zmysle článku 2 písm. a/ v spojení s ustanovením prílohy ods. 1 písm. e/ Smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nespĺnenie záväzku zo strany spotrebiteľa prehnane vysokého príslušenstva pohľadávky, t.j. zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. V tomto prípade spotrebiteľ - odporca vstúpil do vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa, na základe úverovej zmluvy a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo bolo jeho primárnym záujmom a znenie zmluvných podmienok, ktoré obsahujú aj dohodu o vyplnení blankozmenky a následne jej podpísanie len ťažko mohol plne pochopiť, vzhľadom na skutočne vysoko odborné právne termíny v súvislosti so zmenkou.

Súd považuje pohľadávku navrhovateľa uplatnenú v návrhu za zjavne neopodstatnenú, vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a ich následne aplikovanie na tento prípad a úvahy súdu a návrh za neprípustný, kedy v podstate už v exekučnom konaní celá táto zmenka bola predmetom skúmania. Súd preto bez nariadenia pojednávania a bez ďalšieho postupu, ktorý upravuje Nariadenie v článku 5 a nasl., s poukazom na bod 13 Preambuly Nariadenia a článok 4 ods. 4 Nariadenia, návrh navrhovateľa zamietol.

Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd podporne a to už mimo posúdenia nároku navrhovateľa podľa spotrebiteľských predpisov poukazuje aj na skutočnosť, že pokiaľ by súd preskúmaval zmenku v zmysle zákona č. 191/1995 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, nebol by navrhovateľ úspešný. Z tvrdenia navrhovateľa vyplynulo, že predložená zmenka je vistazmenkou, no po preskúmaní zmenky s pohľadu jej splatnosti súd dospel k záveru, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, z dôvodu jej neurčitosti. Neurčitý údaj splatnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu „zaplatím za túto zmenku

pri predložení“ je uvedená splatnosť na nahliadnutie a z údaju „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“ je uvedená splatnosť na určitý čas. Nemožno považovať tento údaj za predĺženie lehoty v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, keďže tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. Ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj mal správne znieť „na platenie predložiť v lehote do štyroch rokov od vystavenia“. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR číslo 1Obdo/59/2010 zo dňa 26.1.2011, ktorý konštatoval, že ak sú v zmenke uvedené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do dvoch rokov od vystavenia) spôsobuje to jej neplatnosť a to s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov. Z uvedeného je zrejmé, že pri uplatňovaní zmenkového práva sa uplatňuje prísny formalizmus a aj z týchto dôvodov by súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnému odporcovi trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.